

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 114/2021
11.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца Града Београда, Секретаријат за имовинске и правне послове, чији је заступник Градско правобранилаштво из Београда, против туженог Предузећа за производњу и промет боја и лакова „Мерлин“ Д.О.О. из Београда, чији је пуномоћник Владо Капор, адвокат из ..., одлучујући о сукобу надлежности између Првог основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, на седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, **СТВАРНО И МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Други основни суд у Београду.

Образложење

Привредни суд у Београду, решењем П 672/2020 од 15.10.2020. године, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за поступање у овом предмету. У образложењу је указао, да се у конкретној ситуацији не ради о спору између привредних субјеката, јер је тужилац јединица локалне самоуправе, нити о спору који је настао између привредног субјекта и другог правног лица у обављању делатности привредних субјеката, имајући у виду да је предмет тужбеног захтева закупнина, а закуп пословног простора не представља привредну делатност туженог, већ фактички може само представљати предуслов за обављање привредне делатности, због чега је на основу одредби члана 22. став 2. и 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова и члана 40. став 2. Закона о парничном поступку, а у вези одредбе члана 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, одлучио као у изреци.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 4905/21 од 26.02.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу надлежности. У образложењу је указао, да је у конкретној ситуацији предмет спора потраживање накнаде за фактичко коришћење пословног простора и да се седиште туженог налази на територији Општине Вождовац (улица Ђорђа Кратовца), за коју је надлежан Други, а не Први основни суд у Београду, због чега није требало списе предмета уступити Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду за поступање у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о насталом сукобу надлежности на основу члана 21. и 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Други основни суд у Београду.

Тужба је 04.02.2020. године поднета Привредном суду у Београду. Предмет тужбеног захтева је исплата на име закупнине за период од септембра 2017. године до јануара 2018. године, у износу од 231.000,00 динара. Према решењу Агенције за привредне регистре БД 42415/2017 од 19.05.2017. године, седиште туженог је у Београду, Вождовац, улица Ђорђа Кратовца број 45а (како је означено и у тужби).

У овој парници нису испуњени субјективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредби члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да тужилац није привредни субјект. Затим, како је предмет тужбеног захтева исплата закупнине, то нису испуњени ни објективни услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из одредбе члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, с обзиром на то да се не ради о спору који је настао између тужиоца као правног лица у обављању делатности привредног субјекта и туженог као привредног субјекта.

Међутим, како је седиште туженог на територији Градске Општине Вождовац (улица Ђорђа Кратовца број 45а), то је за поступање у овом предмету месно надлежан Други основни суд у Београду, на основу одредбе члана 40. став 2, а у вези одредбе члана 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“ бр. 101/13).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 21. и 22. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић